

En isande vind
far fram genom skog och dalars hem
Fryser ben och märg
Krossar drömmar, rövar dem

Sov nu, lilla vännen min
Dröm ett litet sinnes drömmar
Vid elden stillhet ríder
Här ditt folk vakar över dig

Men i forna seders mull gror livets frö igen

Hör nu vargen yla, kallar pí sin sort
Inget svar i vinden ges
Hans släkte nu fördrivits bort

Livets tríd nu tvinnas
Mí din väv bli seg och stark
Ty hírda tider stundar
Livets rötter kämpar i frusen mark

Men i forna seders mull gror livets frö igen